

Lyseolaiset Shanghaissa 2014

SISTER SCHOOLS GET TOGETHER -
LIFELONG FRIENDS ACROSS THE GLOBE

Lyseon 20 opiskelijaa ja 4 opettajaa vieraili Shanghain Beicai Senior High Schoolissa 30.4.-9.5.2014. Kuopio ja Shanghai ovat ystävyyskaupunkeja ja Kuopion Lyseon lukio ja Shanghain Beicai High School Affiliated to Shanghai Maritime University ovat toistensa ystävyyskouluja.

Alla on opiskelijoiden laatima matkakertomus ystävyyskouluvierailusta.

30.4 keskiviikko, Veera

Lähdimme aamulla kohti Rissalan lentokenttää muiden koulun oppilaiden jäädessä viettämään vappujuhlaa koululle. Saimme koululta mukaan eväspussit, jotka monet söivät ennen lähtöä Helsinkiin.

Matkamme ensimmäinen taival, nopea lento Kuopiosta Helsinkiin, kesti vaivaiset 55 minuuttia. Helsingissä odottelua olikin sitten monta tuntia, mutta aika kului suhteellisen nopeasti kaupoissa kierrellessä ja kahviloissa istuskellessa. Vihdoin pääsimme nousemaan koneeseen, joka oli suurikokoinen Finnairin kone, ja jossa viettäisimme seuraavat yhdeksän tuntia. Istumapaikkamme oli siroteltu ympäri konetta, mutta nousun jälkeen pystyimme onneksi vaihtelevaan paikkoja hieman.

Lennon aikaan Shanghaissa oli yö, joten ajan kuluttaminen nukkumalla olisi ollut paras vaihtoehto. Monia kuitenkin perille saapuminen varmasti jännitti niin, ettei nukkumisesta tullut oikein mitään.

Saavuimme Shanghaihin noin seitsemältä aamulla paikallista aikaa. Vastassa meitä oli saattue, johon kuului myös joidenkin meidän isäntiä. Matka jatkui bussilla Shanghai läpi koululle, ja meille alkoi vihdoin valjeta, että olemme tosiaankin Kiinassa. Koululla loputkin meistä tapasivat isäntänsä ja heidän perheensä. Sen päivän vietimme kokonaan isäntäperheiden kanssa tutustuen vähitellen uuteen ja erilaiseen kulttuuriin.

1.5 torstai, Uchenna ja Tuukka

Our trip to Shanghai was long and tiresome, with all of the students feeling the effects of sleep deprivation. But as soon as our plane landed in the beautiful city of Shanghai by around 7 am Shanghai time, we gazed in awes at the infrastructures and the share size of the city. This quickly filled us up with tons of excitement. We arrived to our sister school in the Pudong region after a short but scenic

twenty minute drive.

We were greeted all the way from the gate with the school electronic board and banners, welcoming us to the school.

As we got off the bus we each meet our host one by one and were introduced to there lovely families. After we had all gotten acquainted, we each left with our family's back to there homes. I took a short taxi trip to my host family's home, I was treated to a Chinese breakfast with food such as baozi, (steamed stuffed buns) tapping (bread cake) and lastly youtiao (deep fried dough sticks) with doujiang (soy bean milk). Later on in the morning I was taught how to make ku fu tea (green tea). My host Alan and I watched basketball and afterwards we did maths and physics together. At this point I was incredibly jet lagged and tired, I rested for a few hours and woke up to a nice Chinese lunch with beef, vegetables and many more. Shortly after lunch we headed out to see the city, it's was breath taking from the amazing sun set to the extravagant light show caused by the magnificent building rising high above the ground. Alan's family and I went to the city center where I saw the Shanghai tower and other beautiful infrastructures. As the sun set, the light show began, every building with it's own different light color, pattern and style, leaving you in awes and wows. My favorite was the Shanghai tower lights. We went out for dinner, I got a chance to taste Chinese noodles and learn how to use chopsticks. Today was filled with excitement and amazement from the plane till the end of the day, I'm still in shock about how spectacular a day it was. I can't wait for tomorrow and all it's adventures, activities and surprises.

2.5 perjantai, Emma

Heräsin aamulla viideltä autojen ääniin: tööttäilyyn ja jarrujen kitinään. Se ei haitannut, koska olin mennyt aikaisin nukkumaan. Nousin puoli seitsemän ja minulle tarjottiin aamupalaa. Lähdimme hostini, Emilyn ja hänen vanhempiansa kanssa bussille seitsemän aikaan ja koululle matka kesti noin puoli tuntia. Siellä meitä odotti bussi ja puolentoista tunnin matka Xitang kaupunkiin. Onneksi bussissa oli ilmastointi, koska lämpötila oli kuuma ja ilma kosteaa.

Opas mainosti, että Xitangissa tulisimme näkemään siltoja ja hienoja rakennuksia. Xitang oli täynnä ihmisiä sen takia, että oli kiinalainen lomapäivä. Oli hieman epämukavaa tunkeutua ihmisten läpi ja tuntui, että en kuullut puoliakaan oppaan puheesta. Ihmiset halusivat ottaa kuvia meidän kanssamme, joskus jopa kysymättä vain tulivat lähelle ja ottivat kuvan.

Kävimme myös syömässä, mutta lämmön takia ei kovin paljon tehnyt mieli syödä. Ruoka oli todella hyvää. Minulle naurettiin, koska en osannut (osaa) käyttää syömätikkuja oikein ja he koittivat opettaa minulle. Omasta mielestäni, se on jo tarpeeksi jos saa ruokaa suuhun sen verran, että ei ole enää nälkä. Kehityn kyllä koko ajan siinä ja host perheeni koettaa joka aterialla opettaa minulle oikeaa tapaa jos minulla on vaikeuksia ruuan saamisessa.

Vähän aikaa ruuan jälkeen saimme mennä omia teitämme. Minä, hostini,

kaverini ja hänen hostinsa kävelimme katuja ja kävimme kaupoissa. Oli vaikeaa päästä eteenpäin, koska ihmisiä oli niin paljon. Ihanaa oli, että hostini osti minulle viuhkan, jolla saatoin helpottaa omaa kuumuuttani.

Sen jälkeen lähdimme kotia päin. Menimme koululta bussilla perheen asunnolle päin ja sieltä heti ravintolaan syömään perheen kanssa. Sinne tuli myös hostini neljäs sisko ja siskon poika. Myös he halusivat ottaa kuvia kanssani.

Päivä päättyi siihen, että kiersimme hostini ja hänen siskojensa kanssa pieniä kauppakatuja ja minä shoppailin. Ostin kolme mekkoa ja jouduin asuntoomme päästyämme pukemaan ne päälleni ja näyttämään hostini perheelle, mukaan lukien hänen isovanhempansa.

4.5 lauantai, Taru

Herätys soi kello 6, jonka jälkeen oli aamupalan aika. Aamupalalla oli tarjolla tofukeittoa ja erilaisia dumplingeitä. (Kasvis, liha, paputahna ja ilman täytettä olevia)

Aamupalan jälkeen lähdimme ajamaan host-perheeni kanssa kohti keskustaa suuntana Yuyuang Garden (Yu garden), sillä tämän päivän ohjelma oli täysin perheestä riippuva. Ajoimme noin 20 minuuttia kotoa ja saavuimme Yu Gardeniin jossa kuljimme tämän upean vanhanaikaisen puutarhan /puiston läpi. Sen jälkeen siirryimme kiertelemään kauniille kaduille, joissa näkyi vielä ihanan vanhanaikainen arkkitehtuuri, joten luultavasti olimme vielä Yu Gardenissa. Kiertelimme turisteille tarkoitetuissa kaupoissa, mutta poikkesimme myös paikallisten perinteisille kauppakaduille, josta ostimmekin paikallista katuruokaa välipalaksi. (Friteerattua tofua ja merenelävistä tehtyjä ”lihapullia”.) Vaikka en ikinä ennen ollut vastaavaa ruokaa syönyt, tykkäsin eritoten host-siskoni suosikista eli näistä merenelävistä tehdyistä lihapullista.

Kierreltyämme Yu Gardenin alueella jonkin aikaa, lähdimme kävellen kiertelemään myös hyvin sekavia basaarialueita, joista lähti mukaan yllättävän

paljon tuliaisia. Shoppailujen jälkeen host perheeni halusi näyttää minulle myös ydinkeskustan nähtävyyksiä ja aktiviteetti mahdollisuuksia. Siirsimme automme Brand Market Hallin alakertaan, joka oli vain oven avauksen päästä hienoista merkkiliikkeistä, joissa kiertelimme hetken aikaa ennen kuin siirryimme rakennuksen 8.kerrokseen Tom's World nimiseen pelihalliin. Pelihallissa vierähtikin melkein puolet päivästä, kokeillen hauskoja ja täysin uusia pelejä minulle. Pelailemisen jälkeen menimme syömään hienoon kiinalaiseen ravintolaan yhdessä perheen äidin kaverin ja hänen poikansa kanssa. Ruoka oli erilaista ja todella hyvää, mutta aivan uusi kokemus oli, että se lämmitettiin ja käytännössä tehtiin suoraan edessäni omalla kaasuliedellä. Onnekseni puikoilla syöminen alkoi parantua päivä päivältä.

Ruokailemisen jälkeen poistuimme ulos tästä ostoskeskuksesta katselemaan Oriental Pearl Tv Toweria. Otatimme "Perhepotretin" Tv Toweria vasten. Ja koska kello alkoi olla jo 19, syttyivät koko kaupungin koristeelliset valot rakennuksiin yksi kerrallaan.

Loppuillasta, vähän ennen kuin lähdimme kohti kotia, menimme vielä istumaan Huangpu joen varrelle nautiskelemaan jäätelöä ja katselemaan kauniita kaupunkimaisemia. Päivä oli pitkä, mutta kertakaikkisen huikea! Väsymyskään ei kerinnyt kertaakaan yllättämään tämän mielenkiintoisen päivän aikana.

Lotta

Kolmantena vierailupäivänämme olimme isäntäperheen mukana kukin tahollamme, ja minä pääsin tutustumaan isäntäperheeni sukulaisiin. Minulle kerrottiin että olemme lähdössä maaseudulle. Lopulta tämä maaseutu paljastui noin 10 kertaa Kuopion kokoiseksi lähiöalueeksi, jossa oli oma lentokenttä, useita ostoskeskuksia ja kerrostaloja enemmän kuin Helsingissä. Kun kysyin alueen nimeä, sain vastaukseksi lähinnä hämmentyneitä katseita, sekä lopulta ihmettelevän vastauksen: "Well Shanghai, don't you remember?" Metromatka

oli kuitenkin kestänyt lähemmäs kaksi tuntia, emmekä ilmeisesti poistuneet kaupungista. Onhan tämä suomalaisesta vähintäänkin erikoista.

Sukulaisia (ja sukulaisten tuttuja, naapureita tai usein jopa ventovieraita) kerääntyi sinne missä olin, ja tapasin niin monta setää ja tatiä että loppupäivästä poskia alkoi koskemaan hymyilystä. Vastaanotto oli aina yhtä ystävällinen ja lämmin, ruokaa ja uteliaita katseita sain joka paikassa. Isäntäni toinen isoäiti valmisti meille lounaan ja päivällisen, ja minä herätin huvitusta syömäpuikkojen kanssa säheltämisellä. Ruokana oli omasta puutarhasta perunoita ja muita vihanneksia, ja läheisestä joesta katkarapuja ja kaloja sekä paljon, paljon muuta. (Niitä perunoita oli muuten ihan mahdoton saada suuhun asti puikoilla, ja tuhat kertaa yritettyäni nostaa, seivästä ja muussata, oli minun pakko hakea isäntäperheeni äidin mukaan pakkaamat haarukka ja lusikka avuksi.)

Moni vanhemmista ihmisistä ei puhunut englantia, mutta isäntäperheeni ja serkut onneksi jaksoivat tulkata. En tiedä kovinkaan monta muuta ihmistä, joka olisi päässyt kiinalaisen perheaterian kunniavieraaksi ja olenkin erittäin otettu siitä miten ystävällisiä ja kiinnostuneita ihmiset kaikkialla olivat. Minua kohdeltiin kuin perheenjäsentä, ja oleminen oli yllättävän rentoa alkujännityksen mentyä ohi.

Yhden vauvankin sain tavata, ja juttelimmekin pitkään. Minä suomeksi ja vauva kiinaksi, ja sain jopa ottaa vauvan syliinkin. Kuitenkin sen verran väärän värinen olin, että piti sitten äidin syliin takaisin päästä eikä itkuun auttanut edes kaikista erittäin hauska suomalainen sanonta: "Ärrän kierrän orren ympäri, ässän pistän taskuun." Kiinankielisistä suomalainen ärrä kuulosti hirveän hauskalta, ja sitä sain toistella lähes koko matkan ajan.

Kävimme myös katsomassa läheisiä nähtävyyksiä ja ajoimme yli 30 kilometriä pitkällä sillalla satama-alueelle, jossa 20-metriset nosturit siirtelivät tuhansia kontteja laivoista rekkojen kyytiin ja siitä ympäri Kiinaa. Lisäksi kävimme valtavan tekojärven rannalla syömässä jäätelöä ja nauttimassa maaseudun

rauhasta muutaman tuhannen muun ihmisen seurassa lentokoneiden lentäessä ylitsemme.

Lopulta illasta ajoimme takaisin Shanghain keskustaan isäntäperheeni kotiin, ja automatkalla kyllä nukutti. Päivä oli yksi reissun mieleenpainuvimmista, ja melkoisen ainutlaatuinen kokemus. Ainoa harmittava asia oli seuraavan aamun herätys, joka oli varsinkin suomalaisen nuoren näkökulmasta täysin epäinhimillisesti, klo 5.30.

4.3 sunnuntai Sampo

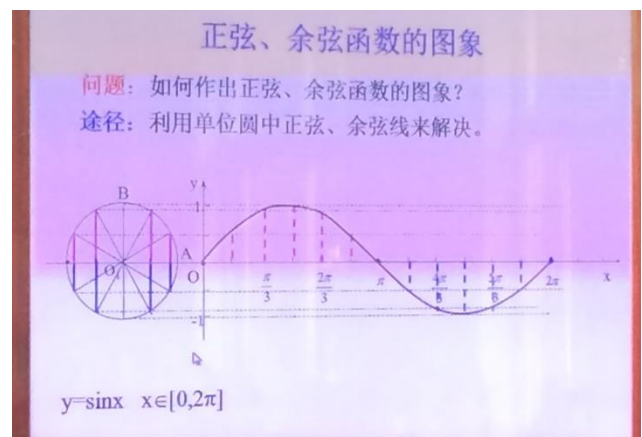
Tänään olin ensimmäistä kertaa hostin luokassa ja tutustuin hänen

luokkakavereihin. Kaikki olivat hyvin mukavia, ystävällisiä ja iloisia.

Kouluruokakin oli hyvää. Sen mainitessani kaikki luokassa kääntyivätkin heti katsomaan ihmetellen, miten pystyin sanomaan jotain sellaista.

Parin oppitunnin jälkeen lähdettiin Dragon Boat raceen. Valitettavasti sää

oli vähän huono ja sateinen. Mutta hieno tapahtumahan se oli ja oma host luokkani sai 2. sijan. Ja me suomalaiset saatiin kultamitalit ystävyyskoulu vierailun johdosta

Elmeri

Neljäntenä päivänä saavuimme ensimmäistä kertaa Beicai Senior High School Affiliated to Shanghai Maritime University nimiselle koululle, jossa host-perheidemme lapset opiskelevat. Aamu alkoi tapaamisella "meeting roomissa", jonka jälkeen siirryimme koulun vieressä olevalle kentälle lipunnostoon. Jokainen suomalainen esitteli itsensä lavalla koulun edessä ja kertoi todella lyhyesti ensimmäisistä päiväistään vieraassa maassa.

Esittelyiden ja lipunnoston jälkeen siirryimme koulun sisätiloihin ja meille pidettiin kierros ympäri koulua, jossa vierailimme luokissa ja esim. opettajanhuoneessa. Kierroksen jälkeen menimme seuraamaan host-oppilaidemme tunteja eri luokkiin. Osallistuin päivän aikana maantiedon, englannin ja matematiikan tunnille.

Iltapäivällä lähdimme host-perheidemme kyydeillä kohti kotia. Perheeni halusi vielä matkalla pysähtyä syömässä, jonka jälkeen ajoimme suoraan kotiin.

5.5 maanantai Siiri

Herätys oli klo 7:00 ja tapaaminen koululla klo 8:00, josta lähdettiin sitten bussilla Happy Valleyhyn. Matka meni hostille jutellessa.

Päivä alkoi viileästi, loppupäivästä kuumempaa ja pari henkilöä taisi palaakin. Oppilaat saivat viettää aikaa vapaasti puistossa, ja laitteet olivat asteen isompia kuin Suomessa.

Punaiseen vuoristorataan oli kauhean pitkä odotus mutta oli odottamisen arvoista, hurja laite, tuuli puhalsi hiukset samalla pilalle.

Hosti ei uskaltanut punaiseen laitteeseen tulla ja menin yksin mutta kohtalotoveri suomalainen saapui tuekseni oman hostinsa kanssa.

Bussimatka kesti suuntaansa noin 1h tai vähän alle ja nukuin molempiin suuntiin. Hostin äiti tahtoi ehdottomasti syöttää Pekingin ankkaa sitten illemmalla ja vaihdettiin jopa ravintolaa kun ensimmäisessä olisi valmistus kestänyt 2h.

Sini

Lähdimme aamulla tuttuun tapaan aikaisin liikenteeseen. Ruuhkaa ei juurikaan ollut ja bussimatka eteni nopeasti kohti huvipuistoa. Happy Valley oli oiva tapa tutustua lisää majoittajiimme ja muihin koulun nuoriin. Kiinalainen huvipuisto on vähän erilainen kuin suomalainen. Se on kuin iso lapsille suunnattu teemapuisto hurjilla laitteilla. Jonkinlaisen käsityksen saa kun kuvittelee Linnanmäen Teletappien maahan. Fiilis oli ainakin sellainen.

Jokaisessa laitteessa jossain vaiheessa oli kamera joka valokuvasi hurjittelusi. Jälkeempäin niitä pystyi ostamaan 30-35 yanin hinnalla eli noin 4-5 eurolla, riippuen kurssista jolla lasketaan. Markkinatalous näkyi muuallakin. Tuntui että huvipuistoon oltiin ujutettu normaaleja kauppvoja,

joissa saatoimme olla käyneet ostoskeskuksissa jo Shanghaissakin.

Huvipuiston jälkeen menimme pienemmällä porukalla katsomaan elokuvaa. Meitä oli muutama suomalainen ja kiinalainen katsomassa sitä. Illalla kävimme vielä syömässä hienossa ravintolassa. Ruoka oli maittavaa, mutta tosin ravintolan idylli oli hieman sellainen, että meidän nuorten porukka ei täysin sopinut muuhun asiakaskuntaan nähden. Kävimme illalla vielä ostoskeskuksessa, mutta juurikaan kukaan ei löytänyt mitään, sillä päivä oli ollut jo aika pitkä. Kiinalaiset nuoret eivät muuten ymmärrä käsitystä "hengaaminen". Aina pitää olla tekemässä jotakin, joten tämä illan elokuva ja ravintola reissu oli aikamoisen suunnittelun ja keskustelemisen tulos.

6.5 Janita ja Kaisa

Klo 8.00 nousimme bussiin ja lähdimme koko päivän kestäväälle kaupunkikierrokselle. Ensimmäisenä oli vuorossa kaupungin Taidemuseo.

Siellä oli muun muassa isolle valkokankaalle heijastettu liikkuva kuvataideteos ja vanhoja kiinalaisia maalauksia. Seuraavaksi menimme Shanghain Museoon, joka on uusi ja moderni museo, jossa käy paljon turisteja (jopa kiinan mittakaavassa.) Siellä oli esim. vanhoja kiinalaisia kansallisasuja ja jadesta tehtyjä veistoksia. Museoiden jälkeen kävimme syömässä hienossa ravintolassa.

Jatkoimme kahvilakadulle, joka olikin viihtyisä mutta melko hintava.

Monet meistä istuivat jonnekin lukuisista ravintoloista ja söivät jäätelöt, koska sää oli niin aurinkoinen ja lämmin.

Ollessamme toisella puolella Shanghaita kiertelemässä ja ottamassa kuvia, meistä tulikin kuvaamisen kohteita

Joku vanha mies seurasi meitä ja otti koko ajan kuvia... Lopulta eräs meistä kyllästyi siihen ja teki vastaiskun ottamalla tästä miehestä kuvia.

Illan viimeisenä ohjelmana oli jokiristeily Shanghain läpi kulkevalla joella.

Laivalla söimme illallisen, jonka jälkeen siirryimme yläkannelle ihailemaan Shanghaiin uskomattomia valoja ja rakennuksia. Näkymä laivalta oli yksinkertaisesti upea ja unohtumaton. Lopulta lähdimme koteihin kellon näyttäessä jo lähemmäs yhdeksää illalla.

7.5 keskiviikko Marinia ja Tuulia

Seitsemäs päivä kiinalaisessa koulussa alkoi koululaisten aamunavauksella, johon osa porukastamme myös osallistui. Koulun kaikki 500 oppilasta hölkkäsivät koulun kentälle ja asettautuivat armeijatyylisiin riveihin. Ensiksi katsottiin kun Kiinan lippu nostettiin mahtipontisin menoin. Sitä seurasi noin viisiminuuttinen jumppahetki reippaan musiikin tahtiin. Taru, Sini, Matilda, Inga-Maria, Tuulia, Marinia ja Milla yrittivät parhaansa mukaan pysyä koreografiassa mukana, mutta humoristisin tuloksin. Aamunavauksen jälkeen meidät jaettiin kahteen ryhmään, joista toiset harjoittelivat wushua ja toiset kalligrafiata. Wushutunti tuntui aluksi mahdottoman vaikealta, ja paikallinen liikunnanopettajaa hymyilytti epätoivoiset yrityksemme toistaa liikesarjaa, mutta pian homma alkoi sujua ja tunsimme itsemme melkoisiksi mestareiksi!

Kalligrafiatunnin piti kiinan kielen opettaja, ja opimme kirjoittamaan kiinalaisin kirjaimin sanan "long" eli lohikäärme.

Kalligrafiapensseli liukui pehmeästi paperilla.

Lounastimme päivällä yhdessä opettajien kanssa heidän ruokailutiloissaan. Ruokaa ladottiin valtavalle tarjottimelle. Ateriaan kuului keitto, riisiä, lihaa, kanaa, kolmea kasvisruokaa, jogurttia ja banaani. Kauhistelimme sitä, kuinka suuri määrä ruokaa heitetään hukkaan. Koko annosta ei olisi edes nälkäinen teinipoika jaksanut syödä. Saimme myöhemmin selville, että olimme tietämättämme syöneet lehmän pikkuaivoja, joka yllätti monet.

Ruokahetken jälkeen meille esiteltiin Maritime Universityyn hakeville erityisesti valmistettu osa koulua, jonka julkisivu imitoi laivaa. "Laiva" oli jaettu "hytteihin" eli luokkahuoneisiin, joissa jokaisessa oli merenkulun eri osa-alueisiin valmistavia opetusvälineitä joilla opetettiin esimerkiksi Morse-koodausta, laivanlastausta ja solmujentekoa. Sitten meillä oli tutustumistunti laivan eri osissa. Meille sattui laivasimulaattori, joka antoi meille mahdollisuuden ohjata alusta Yangpu-joella. Meille jaettiin roolit: kapteeni, 1. - , 2. - ja 3. amiraali.

Sitten oli aika rentoutua: isäntiemme luokat pitivät meille Farewell partyt ja jakoivat lahjoja. Lyseon kuorolaiset olivat ahkerasti harjoitelleet lauluesitystä ja kiersivät sitten luokissa laulamassa Viva la Vidan. Huomasimme, että kiinalaiset opiskelijat tekevät kovasti töitä mutta osaavat myös irroitella – tunnelma luokissa oli aika villi. Oli tuolileikkiä, suomen kielen opetusta, musiikkiesityksiä ja melkomoista riehumista. Yllätyimme myös lahjojen määrästä – monet meistä saivat lahjoja oppilailta, joita ei ollut varsinaisesti edes tavattu. Tuulia, Marina ja Sampo saivat palaset ehkäpä maailman parasta kakkua, jonka eräs poika oli varta vasten leiponut.

Koulupäivän jälkeen menimme kukin oman isäntäperheemme luo. Tuulia vietti iltapäivän Inga-Marian kanssa isäntineen Nang Jin Roadilla, joka osoittautui yhdeksi Shanghain parhaista ostoskaduista. Maanalaisen kauppakeskuksen alin kerros oli omistettu yksinomaan juhlapuvuille, ja Inga-Maria onnistuikin löytämään sieltä itselleen unelmiensa vanhojentanssimekon ja vieläpä edullisesti. Ylipäätään Nang Jin Roadilla oli edullista ja valinnanvaraa riitti, tosin vain naisille. Illallinen samalla alueella oli ikimuistoinen kokemus - japanilainen ravintola tarjosi parasta currya mitä on koskaan tehty, ja kun jälkiruoksi sai vielä mokka-caramel-crème brûléeen niin olo oli taivaallinen, koska jälkiruoka, sanan varsinaisessa suomalaisessa merkityksessä, on Kiinassa harvinaisuus.

Marinia pääsi tutustumaan valtavalta ufolta näyttävään Mercedes-Benz –areenaan Shanghai Expo –alueella. Marinian ja Sampon isännät olivat päättäneet viedä heidät katsomaan uusimman Spider-Manin. He pääsivät taas kokemaan kiinalaisen ruokakulttuurin ylitsepursuavuuden, kun heti syötyään heille ostettiin valtavat saavilliset makeaa popcornia. Elokuvan jälkeen otettiin taksit kotiin, ja ihailtiin öisen Shanghain upeaa valoshowta unisina mutta onnellisina.

8.5 torstai, Inga-Maria ja Olga

Aloitimme päivän eiliseen tapaan aamujumpalla koulun kentällä kiinalaisten kanssa. Tänään monimutkaiset liikkeet sujuivat jo paremmin kuin eilen. Kiinalaiset tekevät jumpan joka aamu, jos ei sada, ja vitsailimme, että samanlaisen käytännön voisimme ottaa Lyseoonkin.

Aamulla jumpan jälkeen lähdimme vierailulle Shanghai Science Museumiin. Museossa kävimme katsomassa robottien tanssiesitystä ja 4D-elokuvaa. Välissä kiertelimme museossa katsomassa avaruusalus-simulaattoria, ekologia näyttelyä ja muuta kiinnostavaa. Sen jälkeen söimme lounaan ja lähdimme viereiseen maanalaiseen basaariin shoppailemaan, jossa saimme harjoitella tinkimistaitojamme. Kaikki oli todella halpaa, mikä oli hyvä sillä tässä vaiheessa matkaa monelta oli jo rahat lopussa.

Illan vietimme isäntäperheidemme kanssa, ketkä shoppaillen, elokuvissa käyden, sukulaisilla syöden tai nähtävyyksiä ihailleen.

9.5 perjantai, Milla

Kello oli noin viisi, kun heräsin viimeisenä aamuna Shanghaissa. Söimme viimeistä kertaa perheen kanssa äidin valmistaman nuudeliannoksen aamupalaksi, ja lähdimme koululle odottamaan bussia. Ennen bussiin menoa, otimme ryhmäkuvan koulun kentällä oppilaiden, opettajien ja vanhempien kanssa. Tunnelma oli todella haikea, kun hyvästelimme hostperheemme koulun pihalla. Oli todella raskasta jättää hyvästit, erityisesti perheeni äidille ja pikkuveljelle, joita en mahdollisesti näe enää koskaan. Monille meistä hostit tulivat todella läheisiksi kymmenen päivän aikana, joten hyvästeleminen oli vaikeaa. Lähdimme koulun pihalta bussilla lentokentälle, jossa lentomme Helsinkiin lähti kello 9.20. Lento sujui mielestäni todella nopeasti verrattuna menomatkan lentoon, koska olimme kaikki todella väsyneitä ja unisia.

Saavuimme Helsinki – Vantaan lentokentälle täysin ajallaan, jossa odottelimme monta tuntia ennen Kuopioon lähtöä. Kuopioon lähtevä lento oli vielä hieman myöhässä aikataulustaan, joten jouduimme olemaan kentällä vielä vähän pidempäänkin. Perheemme olivat valmiina odottamassa meitä, kun saavuimme Kuopion lentokentälle monien matkamuistojen ja tarinoiden kera.